

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

lovgivningoekonomi@skm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 15. august 2016
SAGSNR.: 2016 - 2020
ID NR.: 414941

Høring over forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde mv.)

Skatteministeriet har ved e-mail af 24. juni 2016 sendt udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven i høring med anmodning om at modtage Advokatrådets eventuelle bemærkninger.

Udkastet giver Advokatrådet anledning til følgende bemærkninger:

Advokatrådet hilser det velkomment, at regeringen efter mange opfordringer vil genindføre omkostningsgodtgørelsen for selskaber og fonde. Advokatrådet kan tilslutte sig ønsket om, at ordningen ikke skal kunne misbruges, og at SKAT får adgang til helt eller delvist at undlade at udbetale omkostningsgodtgørelse i visse tilfælde.

Til § 1, nr. 4

Det er i lovforslagets generelle bemærkninger, jf. pkt. 3.3, forudsat, at SKAT har mulighed for at tilsidesætte en afgørelse fra Advokatnævnet om rimeligheden af en advokats salær. Det fremgår således, at SKAT – såfremt SKAT er uenig i nævnets afgørelse – selv må tage stilling til rimeligheden af honoraret.

Advokatrådet er ikke enig i den nuværende beskrivelse af gældende ret.

I medfør af skatteforvaltningslovens regler har SKAT kompetence til som første instans at træffe afgørelse i sager om omkostningsgodtgørelse, og SKAT kan i den forbindelse foretage en vurdering af rimeligheden af de udgifter, som skatteyderen ønsker godtgjort.

Såfremt SKAT ikke finder et af en advokat opkrævet honorar rimeligt, har SKAT imidlertid ikke kompetence til at fastsætte, hvad der i stedet skal anses for et rimeligt honorar. Denne kompetence tilkommer alene Advokatnævnet under kontrol af de ordinære domstole.

Det er Advokatrådets opfattelse, at denne forståelse har fuld støtte i forarbejderne til bestemmelsen om omkostningsgodtgørelse og i øvrigt er i overensstemmelse med den praksis, som SKAT har fulgt, siden reglerne blev indført.

Advokaters honorarfastsættelse reguleres af reglerne i retsplejelovens § 126, og klager over advokaters honorarer behandles af Advokatnævnet i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kap. 15 a.

Såfremt SKAT ikke finder et af en advokat opkrævet honorar for rimeligt, må SKAT derfor som fuldt klageberettiget indbringe spørgsmålet om honorarets rimelighed for Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 146, stk. 1.

Advokatnævnet afgør herefter, hvad der må anses for et rimeligt honorar, således at det af nævnet fastsatte honorar herefter kan danne grundlag for udbetalingen af omkostningsgodtgørelse.

Når Advokatnævnet har truffet afgørelse i sagen, kan hver af parterne, herunder SKAT, indbringe spørgsmålet om rimeligheden af salærets størrelse for domstolene, jf. retsplejelovens § 147 a.

Advokatrådet henstiller til, at lovbemærkningerne tilrettes i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Til § 1, nr. 13

Efter de gældende regler kan SKAT i medfør af skattekontrollovens § 6 til brug for skattekontrollen pålægge selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber at indsende deres regnskaber med bilag for såvel tidligere som løbende regnskabsår og andre dokumenter, som kan have betydning for skatteligningen.

Endvidere kan SKAT – hvis det skønnes nødvendigt – uden retskendelse foretage kontrolbesøg hos de erhvervsdrivende med henblik på at gennemgå deres regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteligningen.

Hvis SKAT som led i en specifik udbetalingskontrol ønsker at kontrollere udbetalingerne af omkostningsgodtgørelse gennem indsigt i rådgiverens regnskabsmateriale, kan det efter de gældende regler ikke ske ved at anmode rådgiver om at indsende regnskabsmateriale mv. med henvisning til skattekontrollovens § 6, da emnet for kontrollen ikke er skattekontrol, men derimod tilskuds kontrol.

Med henblik på at styrke SKATs kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse foreslås det, at sagkyndige efter anmodning fra SKAT skal indsende deres regnskabsmateriale med bilag for såvel tidligere som det løbende regnskabsår og andre dokumenter, som kan have betydning for SKATs kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Endvidere foreslås det, at skattekontrollovens § 6 finder tilsvarende anvendelse.

Det følger heraf, at er det en sagkyndig, der har regnskabsmaterialet mv. i sin besiddelse, skal den pågældende – selvom denne har tilbageholdsret over materialet – efter anmodning udlevere materialet til SKAT, og SKAT kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af tvangsbøder. Desuden indebærer henvisningen til skattekontrollovens § 6, at SKAT kan foretage kontrolbesøg hos den sagkyndige.

Baggrunden for forslaget er ifølge lovbemærkningerne, at SKAT gennem de senere år har konstateret et stigende pres på ordningen med omkostningsgodtgørelse, og har set tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at der mellem sagkyndige og godtgørelsesberettigede på forhånd er aftalt, at den godtgørelsesberettigede kun er forpligtet til at betale et beløb svarende til, hvad der opnås i omkostningsgodtgørelse. Den sagkyndige udsteder således efter udbetaling af en omkostningsgodtgørelse på 50 pct. kreditnotaer for det resterende honorar, således at den godtgørelsesberettigede friholdes for betalingsforpligtelsen i relation til denne del af honoraret.

Som lovforslaget er formuleret, finder loven også anvendelse på advokater.

Efter retsplejeloven § 143 fører Advokatrådet, der er Advokatsamfundets bestyrelse, tilsyn med, at advokater og deres autoriserede fuldmægtige udviser en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og lever op til de øvrige regler, der gælder for udøvelsen af advokatvirksomhed. Alle advokater er en del af Advokatsamfundet, jf. lovens § 143, stk. 1.

Opgaven er placeret hos Advokatsamfundet med henblik på at sikre en af statsmagten uafhængig, ensartet og tæt kontrol med overholdelsen af de særlige advokatpligter, herunder særligt overholdelsen af de advokatetiske regler, for at sikre borgernes retssikkerhed.

I modsætning til hvad der gælder for alle andre erhverv, er det altså ikke en offentlig myndighed, men Advokatrådet, der fører tilsyn med, at advokatprofessionen overholder lovgivningen. Ordningen er etableret for at beskytte klienternes krav på fortrolighed og advokaternes uafhængighed af statsmagten.

Med lovforslaget sættes kernen i advokaternes uafhængighed af statsmagten under et voldsomt pres, idet det er SKAT, der – i sin egenskab af modpart til advokatens klient – bl.a. uden retskendelse kan foretage kontrolbesøg hos advokaten og få oplysninger, som vedrører den konkrete sag mellem klienten og SKAT. Dette kan endda ske, uden at der foreligger en konkret mistanke om misbrug af ordningen.

Advokatrådet foreslår på denne baggrund, at SKAT i stedet etablerer en ordning, hvor SKAT kan undlade at udbetale og/eller tage forbehold for tilbagebetaling af omkostningsgodtgørelse i tilfælde, hvor sagkyndige, herunder advokater, afviser at indsende de oplysninger, som er nødvendige for, at SKAT kan kontrollere størrelsen af det honorar, som den godtgørelsesberettigede har betalt til den sagkyndige.

Såfremt SKAT konkret er af den opfattelse, at der mellem den sagkyndige og den godtgørelsesberettigede er indgået en aftale, som må betragtes som et strafbart forhold, bør forholdet i øvrigt anmeldes til politiet, der som led i efterforskningen af sagen kan anvende de straffeprocessuelle tvangsindgreb.

I forhold til advokater har SKAT endvidere den mulighed at rette henvendelse til Advokatrådet, hvis der er mistanke om misbrug af reglerne, idet Advokatrådet på baggrund af en sådan henvendelse kan foretage tilsyn hos den pågældende advokat.

Advokatrådet deltager gerne i en drøftelse med SKAT om den nærmere tilrettelæggelse af ordningen.

Med venlig hilsen

Kim Pedersen

fmd. Advokatrådets Skatteudvalg

Fra: Anne Schiött Rasmussen - ASR <ASR@atp.dk>
Sendt: 28. juni 2016 12:44
Til: JP-Lovgivning og Økonomi
Emne: høring over forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligingsloven- jeres j.nr. 15-2232670

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Til Skatteministeriet

Ministeriet har den 24. juni 2016 fremsendt ovennævnte lovforslag og anmodet om ATP's eventuelle bemærkninger hertil.

ATP skal i den forbindelse meddele, at vi ingen bemærkninger har.

Venlig hilsen
Anne Schiött Rasmussen

Pension og Sikring
Juridisk Konsulent
Direkte nummer +45 48 20 40 65 · Mobil +45 48 20 40 65
E-mail ASR@atp.dk

ATP · Kongens Vænge 8 · 3400 Hillerød
Telefon +45 70 11 12 13 · www.atp.dk · CVR-nr. 43405810
Følg ATP Koncernen på [Facebook](#) · [LinkedIn](#)

Oplysningerne i denne e-mail kan være fortrolige og er udelukkende beregnet til brug for de oven for angivne personer eller virksomheder. Vi gør opmærksom på, at udbredelse, omdeling eller kopiering af oplysningerne efter omstændighederne er forbudt. Hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejltagelse, bedes du meddele det til afsenderen og derefter slette den. På forhånd tak.

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
lovgivningogoekonomi@skm.dk; tgn@skm.dk; cd@skm.dk

15. august 2016

Udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2016-02809J

Skatteministeriet har den 23. juni 2016 sendt udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen m.v.) i høring.

Udkastet har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg.

Danske Advokater har følgende bemærkninger til udkastet.

1. Overordnede bemærkninger

Danske Advokater er enig med regeringen i, at der er behov for at styrke retssikkerheden på skatteområdet. Tiltagene i lovforslaget om at genindføre omkostningsgodtgørelse for skattepligtige selskaber og fonde og at udskyde søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden vil medvirke til at styrke retssikkerheden på skatteområdet.

Danske Advokater er også enig med regeringen i, at ordningen med omkostningsgodtgørelse skal være robust og ikke kunne misbruges, ligesom ordningen heller ikke skal tilskynde til, at der klages i unødigt omfang.

1.1 Eventuel justering af sagkyndigbegrebet

Efter reglerne i skatteforvaltningsloven ydes der godtgørelse af udgifter til sagkyndig bistand. En sagkyndig er en advokat, en statsautoriseret eller registreret revisor, en drifts-, økonomi- eller skattekonsulent inden for jordbrugsfaglige områder, et medlem af Foreningen Danske Revisorer eller en person, der kan ligestilles hermed, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 791 af 25. juni 2014 om oplysninger om udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19.

Når der henses til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor det bl.a. fremgår, at der i de senere år har været et stigende pres på ordningen med omkostningsgodtgørelse, idet navnlig rådgivere, som ikke er reguleret eller i øvrigt tilknyttet en brancheforening, har anmodet om godtgørelse uden kundens vidende m.v., kan

der efter Danske Advokaters opfattelse være anledning til at overveje, om det ville være hensigtsmæssigt at foretage en opstramning af betingelserne i bekendtgørelsens § 1.

Det følger også af bemærkningerne, at SKAT i de senere år har modtaget et stigende antal ansøgninger om omkostningsgodtgørelse, hvor SKAT har afvist honorarkravet som urimeligt højt. I 80 pct. af de sager, hvor SKAT har afvist honorarkravet som urimeligt højt, har rådgiveren ikke været tilknyttet Advokatsamfundet (alle advokater er pligtmæssigt tilknyttet Advokatsamfundet og betaler et årligt bidrag hertil) eller en brancheforening som f.eks. FSR – danske revisorer. Dette taler også for, at det kan overvejes at foretage en opstramning af betingelserne i bekendtgørelsens § 1, jf. det oven for anførte.

1.2 Godtgørelsesberettigede omkostninger

Danske Advokater vil i øvrigt gerne påpege, at det giver anledning til mange praktiske spørgsmål fra SKAT, om et arbejde er udført under en klagesag eller forinden.

Bistand til en klagesag, hvortil omkostninger er godtgørelsesberettigede, opstår fra afgørelsestidspunktet, det vil sige det tidspunkt hvor SKAT har truffet en afgørelse, og hvor der således opnås repræsentation for den pågældende skatteyder. Alt arbejde, der udspringer af arbejdet med at skulle klage over SKATs afgørelse, er efter Danske Advokaters opfattelse omfattet af omkostningsgodtgørelsesordningen, og dette vil omfatte arbejde med klagesag fra opstart til afslutning, herunder såvel i klagesagsforberedelsesfasen, klagesagsarbejdet, som afslutning af klagesagsarbejdet samt afregningen for dette i klagesagens afslutningsfase. Bistand fra den sagkyndige, der knytter sig accessorisk til klagesagen og udspringer af klagesagsarbejdet som led i konsekvensanalyser mv. af SKATs ansættelse mv., herunder kontrolberegninger af talmæssige ansættelser og kravet som følge deraf, det vil sige gennemgang af årsopgørelser, efterprøvelse og kontrol af renteberegninger, henstandsbeholdninger, procesvurderinger og anden naturligt tilknyttet accessorisk bistand, er også omfattet af godtgørelsen.

Ovennævnte gælder også ved domstolsprøvelsen og advokaters bistand i forbindelse med arbejdet ved domstolene med en sag.

SKATs praksis har f.eks. udviklet sig sådan, at selve arbejdet med at søge om omkostningsgodtgørelse ikke omfattes af klagesagen. Dette er efter Danske Advokaters opfattelse ikke en rimelig praksis, da det er en – om end mindre – så en naturlig del af den service, advokaten yder klienten i klagesagen.

Det foreslås derfor, at det i lovforslagets bemærkninger præciseres, at det arbejde, som en sagkyndig skal udføre i forbindelse med en klagesag, kan være ganske vidtrækkende, jf. det ovenfor anførte. F.eks. omfatter arbejdet med en klagesag efter Danske Advokaters opfattelse naturligt også at søge om omkostningsgodtgørelse, da det er en naturlig del af sagen at hjælpe klienten med at søge godtgørelse for fakturaer.

2. Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde

Danske Advokater støtter lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, hvor det foreslås at genindføre omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde. Forslaget må anses for at være et meget væsentligt bidrag til at styrke retssikkerheden på skatteområdet.

3. Udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Ombudsmanden

Danske Advokater støtter lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, hvor det foreslås, at søgsmålsfristen udskydes ved klage til Folketingets Ombudsmand. Efter forslaget udskydes fristen for at indbringe en endelig administrativ afgørelse for domstolene, hvis en klage over afgørelsen inden 3-måneders fristens udløb er indgivet til Folketingets Ombudsmand. Herved lovfæstes den praksis, som Skatteministeriet fulgte indtil den 1. april 2009. Indbringelsesfristen på senest 1 måned efter, at Ombudsmanden har afsluttet sin behandling af sagen, synes at være passende. Forslaget må anses for at være et væsentligt bidrag til at styrke retssikkerheden på skatteområdet.

Danske Advokater skal i den forbindelse også foreslå, at skatteforvaltningslovens § 51 ændres, således at der skabes hjemmel til henstand for skattekravet, mens Ombudsmanden behandler sagen.

4. Ingen godtgørelse i klagesager om omkostningsgodtgørelse

4.1 Måltretning af forslaget

Efter lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås en ændring af skatteforvaltningslovens § 52, stk. 7, således at der ikke ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndig bistand til en klage- eller retssag om SKATs afgørelse om omkostningsgodtgørelse.

Klager over SKATs afgørelse om omkostningsgodtgørelse kan omfatte forskellige forhold, som det også anføres i pkt. 3.3.1. i lovforslagets bemærkninger. F.eks. rimeligheden af størrelsen af honorarkravet, medholdsgraden, om sagen er principiel og retningsgivende for andre sager, om klageren er godtgørelsesberettiget eller ej, om klagesagen er en godtgørelsesberettiget sagstype, eller om udbetalt godtgørelse skal tilbagebetales. Det følger også af bemærkningerne, at langt den overvejende del af klagesagerne drejer sig om SKATs afgørelse om størrelsen (rimeligheden) af honorarkrav. I ca. 94 pct. af de sager, hvor der klages over omkostningsgodtgørelse, har påklage af SKATs afgørelse ikke ført til et ændret resultat for den godtgørelsesberettigede. Denne statistik er naturligvis ikke tilfredsstillende, når der henses til, at påklage af SKATs afgørelse i langt de fleste tilfælde ikke fører til et ændret resultat.

Danske Advokater antager, at hovedbaggrunden for forslaget om beskæring af omkostningsgodtgørelsen er klagesagerne over honorarets størrelse, hvilket der er forståelse for. Danske Advokater kan imidlertid ikke fuldt ud støtte forslaget i sin nuværende udformning.

Hvis formålet med lovforslaget som antaget er at begrænse klagesager om omkostningsgodtgørelse, der drejer sig om rimeligheden af den sagkyndiges honorar, skal Danske Advokater opfordre til, at § 1, nr. 4, målrettes klager over rimeligheden af den sagkyndiges honorar. Klagesager om omkostningsgodtgørelse kan som nævnt f.eks. også dreje sig om, hvorvidt medholdsvurderingen skal være medhold i overvejende grad eller ej, om en omkostning er godtgørelsesberettiget eller ej eller om visse dele af den bistand, som den sagkyndige yder til den godtgørelsesberettigede, overhovedet er en del af klagesagen m.v. Sådanne sagstyper bør efter Danske Advokaters opfattelse fortsat være godtgørelsesberettigede, idet det også bemærkes, at disse sagskategorier udgør en meget begrænset andel af den samlede sagsmængde. F.eks. er medholdsvurderingen afgørende for, om den godtgørelsesberettigede påføres en økonomisk byrde ved at føre en sag mod SKAT. Lovforslagets nuværende udformning vil

således – i et begrænset antal sager – virke imod regeringens intention om at styrke retssikkerheden på skatteområdet.

For at modvirke åbenbart grundløse klager til Skatteankestyrelsen over rimeligheden af den sagkyndiges honorar skal Danske Advokater dog foreslå, at der ved klagebehandlingen alene er 100 pct. omkostningsgodtgørelse, hvis der opnås medhold i overvejende grad. En sådan ordning vil efter Danske Advokaters opfattelse medvirke til, at udsigtsløse klager herom ikke indgives til Skatteankestyrelsen.

Det bemærkes, at klageadgangen efter lovforslaget fortsat eksisterer, uanset at der ikke gives omkostningsgodtgørelse, ligesom der fortsat vil være mulighed for at fradrage udgifterne, idet der ikke ydes omkostningsgodtgørelse.

Den skitserede model vil – modsat den model der foreslås i lovforslaget – medvirke til at fremme retssikkerheden for de ca. 6 pct., der får medhold. Det vil være et retssikkerhedsmæssigt tilbageskridt, hvis man får medhold i en klagesag og ikke får omkostningsgodtgørelse, men alene mulighed for at fradrage udgifterne. Et sådant tilbageskridt harmonerer dårligt med det formål, der er i lovforslaget.

4.2 Generelt om fastsættelse af advokaters honorar m.v.

I øvrigt bemærkes det, at der i lovforslagets bemærkninger er en beskrivelse af gældende ret, der ikke er ganske klar.

I pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår følgende:

"I sager, hvor rådgiver er tilknyttet en brancheorganisation, og SKAT vurderer, at rådgivers honorar ikke er rimeligt, forelægger SKAT spørgsmålet om honorarkravet for klagenævnet for den pågældende brancheorganisation. SKAT følger normalt nævnets afgørelse, men kan dog også foretage en endelig rimelighedsvurdering, hvis SKAT ikke er enig i nævnets afgørelse."

Under pkt. 3.3.1 fremgår følgende:

"SKAT kan til brug for sin vurdering af rimeligheden af honorarets størrelse forelægge spørgsmålet for den sagkyndiges klagenævn, hvis den sagkyndige er tilknyttet et sådant f.eks. gennem en brancheorganisation. Såvel Advokatnævnet som FSR - danske revisorer behandler forespørgsler fra SKAT om rimeligheden af størrelsen af deres medlemmers honorarer. Det sker i henholdsvis Advokatnævnet/kredsbestyrelserne og i FSR's responsumudvalg. Hvis SKAT mener, at honoraret har været for stort, kræves det for meget udbetalte godtgørelsesbeløb tilbagebetalt fra den skattepligtige uden renter. I de fleste tilfælde vil SKAT følge klagenævnets afgørelse.

...

Er den sagkyndige ikke tilknyttet en brancheorganisation, eller er SKAT ikke enig i klagenævnets afgørelse, må SKAT selv tage stilling til rimeligheden af honoraret. Har SKAT ud fra en rimelighedsvurdering nedsat den sagkyndiges honorarkrav, kan SKATs afgørelse herom påklages til Skatteankestyrelsen, og Skatteankestyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene, hvis den godtgørelsesberettigede ikke er enig i styrelsens afgørelse."

I pkt. 2 synes det at være forudsat, at klage altid sker, hvorimod det i pkt. 3.3.1 alene omtales som en mulighed.

Som nævnt ovenfor er alle advokater pligtmæssigt tilknyttet Advokatsamfundet og betaler et årligt bidrag hertil. Advokatsamfundet er således ikke en brancheorganisation. Advokatnævnet er endvidere nedsat ved lov (retsplejeloven), og afgørelser fra Advokatnævnet er bindende. Hvis Advokatnævnet har truffet afgørelse om at nedsætte en advokats salær, fordi det ikke er rimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, binder nævnets afgørelse advokaten. Efter en nævnsafgørelse kan modparten indbringes for domstolene med påstand om, at salæret ikke er rimeligt på trods af nævnets afgørelse. Det bør af lovforslagets bemærkninger klart fremgå, at Advokatnævnets afgørelser er bindende og således har en helt særlig karakter i forhold til afgørelser fra frivillige klagenævn eller responsa fra brancheforeninger.

Modsat når en revisor udfører skatterådgivning eller repræsenterer kunder i skattesager, er forholdet ikke omfattet af revisorlovens regler, idet loven alene gælder for erklæringsopgaver. Revisor kan således ikke indbringes for Revisornævnet, når der er tale om ikke-erklæringsopgaver. Danske Advokater antager, at udtalelser fra FSRs responsudvalg ikke er retligt forpligtende. Det bør for en god ordens skyld nærmere beskrives i lovforslagets bemærkninger, hvilke konsekvenser det har, hvis revisor ikke efterlever en udtalelse fra FSRs responsudvalg. Tilsvarende gør sig gældende for de øvrige sagkyndige, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 791 af 25. juni 2014 om oplysninger om udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19.

Det følger af lovforslagets bemærkninger, at Advokatnævnet behandler forespørgsler fra SKAT om rimeligheden af størrelsen af advokaters honorar. Efter Danske Advokaters vurdering er det ikke en helt rammende beskrivelse af gældende ret. Advokatnævnet udøver ikke responderende virksomhed, men behandler derimod bl.a. klager over advokaters honorar. Det bemærkes også, at kredsbestyrelserne ikke træffer selvstændig afgørelse i salærklagesager, men derimod alene udarbejder en indstilling til Advokatnævnet.

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Efter retsplejelovens § 146 kan klager over vederlag, som en advokat m.v. har forlangt for sit arbejde, af den, som har retlig interesse heri, indbringes for Advokatnævnet. Nævnet har tre reaktionsmuligheder i den forbindelse. Nævnet kan for det første godkende vederlagets størrelse. For det andet kan nævnet bestemme, at vederlaget skal nedsættes. Nævnet kan for det tredje bestemme, at vederlaget skal bortfalde.

Efter bestemmelsen i § 146 kan nævnets afgørelse ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

En advokat vil typisk opleve det som ganske kompromitterende og byrdefuldt at blive indbragt for Advokatnævnet. I praksis forekommer det, at der mellem SKAT og advokaten er en dialog om advokatens faktura og salærredegørelse, hvor SKAT har mulighed for at få uddybet elementer i fakturaer og salærredegørelser. I disse tilfælde kan advokaten f.eks. komme med en uddybende salærredegørelse m.v., der kan af-

klare spørgsmål fra SKATs side. Denne praksis bør efter Danske Advokaters opfattelse fortsætte uændret, da der er tale om en fornuftig praksis, der medvirker til at afklare tvivlsspørgsmål på en hurtig måde. Den gældende praksis er ikke udtryk for, at advokaten indgår i en forhandling med SKAT om at nedsætte sit vederlag. I det fåtal af situationer, hvor en dialog mellem SKAT og advokaten om vederlaget og dets bestanddele ikke fører til at SKAT udbetaler det godtgørelsesberettigede beløb, må SKAT indbringe advokaten for Advokatnævnet, hvis SKAT mener, at vederlaget ikke er rimeligt. Hvis Advokatnævnet kommer frem til, at vederlaget er passende, har SKAT desuagtet efter bemærkningerne i lovforslaget mulighed for at nægte at udbetale omkostningsgodtgørelse, hvis SKAT ikke er enig i Advokatnævnets afgørelse. Dette kan ikke tiltrædes.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at dette er en forkert beskrivelse af, hvad der er gældende ret. En sådan retstilstand vil herudover både være uantagelig og uhen-sigtsmæssig. Advokatnævnet er efter retsplejelovens kapitel 15 a tillagt kompetence til at tage stilling til salærklager. Hvis SKAT har en tilsvarende kompetence, evt. efter at Advokatnævnet allerede har taget stilling til spørgsmålet, er der tale om et brud på det organisatoriske specialitetsprincip, idet bedømmelse af advokaters vederlag hen-hører under advokatmyndighederne og ikke under skattemyndighederne.

Danske Advokater foreslår, at det i lovforslagets bemærkninger klart og utvetydigt skrives, at i de situationer, hvor SKAT mener, at advokatens salær er for højt, og hvor der har været en dialog med advokaten, jf. det ovenfor beskrevne, må SKAT indbrin-ge spørgsmålet for Advokatnævnet, og at SKAT er bundet af Advokatnævnets afgørel-se, idet SKAT dog – som alle andre med en retlig interesse – kan indbringe modpar-ten for domstolene med påstand om, at salæret ikke er rimeligt på trods af nævnets afgørelse.

Efter dommen i UfR 1978.448 H indgår følgende parametre ved en advokats salær-fastsættelse; retsforholdets beskaffenhed, sagens betydning for den pågældende part, herunder den økonomiske værdi af de erhvervsmæssige interesser og størrelsen af det omtvistede beløb, sagens udfald og arten og omfanget af det af advokaten udførte arbejde, herunder den tid, som det har været rimeligt at anvende til sagens forberedelse og øvrige behandling. Det følger af kommentaren til de advokatetiske regler af Lars Økjær Jørgensen og Martin Lavesen, at ”de forskellige hensyn må afvejes over for hinanden. Fastsættelsen af salæret er en konkret vurdering, der beror på advoka-tens erfaring med hensyn til, hvilken størrelse salæret for den pågældende sagsart normalt udgør. Honoraret skal således dække opgavens forsvarlige løsning og en fyldestgørende varetagelse af opgaven.”

Der henvises også til bilag 12 og 28 til lovforslag nr. L 54/FT 2001-2002 (2. samling). I Advokatrådets Skatteudvalgs supplerende høringssvar (bilag 12) er der uddybende blevet redegjort for advokaters salærberegning og -parametre samt specialistpriser i 2002. Disse priser er i sagens natur steget siden 2002 som følge af den almindelige prisudvikling

I bilag 28 anerkender skatteministeren, at SKAT skal anerkende de afregningsprin-cipper, der gælder inden for de pågældende grupper af sagkyndige. Herunder skal SKAT anerkende, at et honorar til en specialist inden for sit felt – f.eks. en skattead-vokat – kan være højere end den gennemsnitlige timesats for sagkyndige inden for den pågældende branche.

Det er dog igen vigtigt at påpege, at advokaters honorering ikke alene sker efter medgået tid, men også efter de øvrige salærparametre, som er anerkendt efter retsplejelovens § 126, stk. 2, herunder navnlig sagens resultat, arbejdets omfang, kompleksitet og varighed mv.

Danske Advokater skal endvidere henvise til SKM2011.731. Sagen drejede sig om en advokat, der havde bistået sin klient i forbindelse med en sag om fradrag for grundforbedringer. Advokaten havde for sit arbejde udstedt en faktura på ca. 110.000 kr. incl. moms. SKAT mente, at dette honorar ikke var rimeligt og indbragte advokaten for Advokatnævnet. Advokatnævnet afviste at behandle to klager i det samme sagskompleks (det fremgår imidlertid også af sagsfremstillingen, at sagen var "førersag" i et kompleks på 31 sager, hvor advokaten ikke opkrævede honorar fra de øvrige 30 sager), idet de var skønnet åbenbart grundløse, jf. § 17, stk. 2, i bekendtgørelse om Advokatnævnet. SKAT meddelte på den baggrund Advokatnævnet, at SKAT trak sin klage tilbage i den pågældende sag mhp. at foretage sin egen rimelighedsvurdering, hvorefter der alene blev udbetalt 80.000 kr. incl. moms i godtgørelse.

Advokaten påklagede SKATs afgørelse til Landsskatteretten, der gav advokaten medhold i, at omkostningsgodtgørelsen skulle imødekommes med det ansøgte beløb på ca. 110.000 kr. incl. moms. Landsskatteretten udtalte, at det måtte antages, at det fra lovgivers side var forudsat, at den altovervejende hovedregel vil være, at skattemyndighederne, såfremt der er grundlag for at sætte spørgsmålstegn ved rimeligheden af et honorar, skal forelægge spørgsmålet om honorarrimeligheden for de respektive klagenævn.

Konkret udtalte Landsskatteretten, at advokaten var specialist inden for området med fradrag for grundforbedringer, at honoraret var udstedt med en lavere timepris end den gennemsnitlige timepris samt at sagen var førersag for 30 andre sager og tillige havde betydning for en længere række efterfølgende vurderingsår. Landsskatteretten bemærkede også, at det anvendte tidsforbrug ikke afveg fra tidsforbruget i de sager, som Advokatnævnet afviste at behandle klagerne, jf. beskrivelsen ovenfor.

Efter Danske Advokaters opfattelse må afgørelsen tages som udtryk for, at der er processuel skadevirkning, når SKAT trækker en sag fra Advokatnævnet. Det samme må imidlertid efter Danske Advokaters opfattelse gælde, hvis SKAT ikke har klaget til Advokatnævnet, men blot foretaget sin egen rimelighedsvurdering. Danske Advokater bekendt har Landsskatteretten ikke haft lejlighed til at tage stilling til dette spørgsmål. Resultatet bør imidlertid være det samme i den situation, hvor der er klaget, og klagen efterfølgende er trukket tilbage af SKAT, og i den situation, hvor der slet ikke er klaget.

Vedrørende det regulatoriske om advokater kan Danske Advokater i øvrigt tilslutte sig de bemærkninger, der fremgår af Advokatsamfundets høringssvar af 15. august 2016.

Danske Advokater skal endvidere foreslå, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 56 justeres, således at den sagkyndige får en frist på f.eks. 4 uger til at gøre indsigelser over den medholdsvurdering, der er foretaget af Skatteankestyrelsen/Landsskatteretten. Det vil være en særdeles praktisk regel, da alternativet er, at SKAT skal behandle sagen igen, og skatteyderen igen skal klage til Skatteankestyrel-

sen, hvilket tager over 2 år med de aktuelle sagsbehandlingstider. En sådan regel vil være både praktisk og fornuftigt, mens sagen stadig er i frisk erindring hos sagsbehandleren hos Skatteankestyrelsen. Ofte foretager Skatteankestyrelsen ikke selv en ny skatteansættelse, men hjemviser sagen til fornyet skatteberegning hos SKAT. Hvis den sagkyndige her inden for en frist på f.eks. 4 uger kan komme med en indsigelse til den vejledende medholdsvurdering fra Skatteankestyrelsen/Landsskatteretten, hvis den opleves som fejlagtig, kan det modvirke unødigt sagsbehandling og virke besparende på SKATs ressourcer og sikre et hurtigt sagsgennemløb. Det kan være tilfældet, hvis Skatteankestyrelsen ikke har vurderet den økonomiske medholdsgrad korrekt, eller hvis Skatteankestyrelsen ikke har kendskab til tilsvarende sager for den skattepligtige for andre indkomstår eller ikke kender til antallet af berostillede sager, som afventer Landsskatterettens afgørelse (sagens principielle værdi).

5. Ingen eller delvis udbetaling af godtgørelse ved åbenbart urimelige honorarkrav inden rimelighedsvurdering og i anmodninger om aconto-udbetalinger

I lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås der indsat et 2. og 3. pkt. i § 57, stk. 3, der herefter vil have følgende ordlyd:

"Giver en ansøgning om omkostningsgodtgørelse alene anledning til nærmere at undersøge størrelsen af udgifterne til behandling af sagen, herunder den sagkyndiges honorar, udbetales godtgørelsen ifølge ansøgningen med forbehold for eventuel tilbagebetaling. Dog kan told- og skatteforvaltningen helt eller delvist undlade at udbetale omkostningsgodtgørelse, inden en vurdering af rimeligheden af størrelsen af det ansøgte beløb er foretaget, i tilfælde, hvor forvaltningen finder, at størrelsen af det ansøgte beløb er åbenbart urimelig. Udbetales beløbet delvist, finder stk. 2, 4 og 5 tilsvarende anvendelse."

Tilsvarende foreslås der i lovforslagets § 1, nr. 6, ændringer af bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 52 a om acoutoubetalinger.

Danske Advokater har forståelse for de hensyn, der ligger bag forslaget til § 1, nr. 10. Efter Danske Advokaters opfattelse kunne lovforslagets bemærkninger nuanceres ved at uddybe, om der har været konkrete tilfælde, hvor SKAT har udbetalt et honorar med forbehold for tilbagebetaling, og hvor den godtgørelsesberettigede eller rådgiveren er taget under konkursbehandling efterfølgende. Som lovforslaget er formuleret, er der tale om rene gisninger. Danske Advokater kan imidlertid ikke tilslutte sig, at reglen kommer til at gælde for advokater, da salærklager over advokater behandles af Advokatnævnet, jf. i det hele det ovenfor anførte under afsnit 4.

Med de foreslåede regler i skatteforvaltningslovens § 57, stk. 3, 2. og 3. pkt., gives der reelt SKAT mulighed for at ændre en afgørelse fra Advokatnævnet, hvilket er uantageligt, jf. i det hele det ovenfor anførte under afsnit 4.

Efter Danske Advokaters opfattelse er anvendelsen af begrebet "åbenbart urimelig" uegnet til at give vejledning om, hvornår SKAT kan nægte at udbetale omkostningsgodtgørelse. Når lovforslagets bemærkninger ikke nærmere beskriver, hvornår "størrelsen af det ansøgte beløb er åbenbart urimelig" er det fuldstændigt overladt til SKAT at vurdere, om kriteriet er opfyldt eller ej, hvilket er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt. Kriterierne for en sådan skønsudøvelse bør nærmere præciseres i lovforslagets bemærkninger.

Danske Advokater skal endvidere foreslå, at momspligten suspenderes i de situationer, hvor et honorar ikke udbetales.

7. Styrkelse af kontrollen med omkostningsgodtgørelse

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 13, at indsætte en ny kontrolbestemmelse i skatteforvaltningslovens § 58 a, der giver SKAT mulighed for som led i kontrollen med udbetaling af omkostningsgodtgørelse at anmode sagkyndige om at indsende deres regnskabsmateriale med bilag for såvel tidligere som det løbende regnskabsår og andre dokumenter, som kan have betydning for SKATs kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse, ligesom skattekontrollovens § 6 foreslås at finde tilsvarende anvendelse.

I lovforslagets bemærkninger beskrives den situation, hvor det mellem den sagkyndige og den godtgørelsesberettigede på forhånd er aftalt, at den godtgørelsesberettigede alene er forpligtet til at betale et beløb svarende til, hvad der opnås i omkostningsgodtgørelse. Efter udbetaling af omkostningsgodtgørelse på 50 pct. vil den sagkyndige herefter udstede en kreditnota for det resterende honorar, således at den godtgørelsesberettigede frigøres for at betale den del af honoraret, der ikke dækkes via omkostningsgodtgørelse.

Danske Advokater er enig i, at der skal sættes ind over for misbrug af den nævnte karakter, idet der reelt er tale om, at den sagkyndige og den omgørelsesberettigede aftaler sig til 100 pct. omkostningsgodtgørelse, uanset at der ikke er opnået medhold i overvejende grad.

Danske Advokater finder det imidlertid betænkeligt, når det i lovforslagets bemærkninger skrives, at

"SKAT har set tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at der mellem den sagkyndige og den godtgørelsesberettigede på forhånd er aftalt, at den godtgørelsesberettigede kun er forpligtet til at betale et beløb svarende til, hvad der opnås i omkostningsgodtgørelse."

Når der ikke er konstateret et egentligt misbrug, synes det på den baggrund at være et endog særdeles uforholdsmæssigt lovgivningsinitiativ at indføre den nævnte kontrolhjemmel. Lovgivning mod misbrug af den nævnte karakter bør basere sig på kendsgerninger og ikke gisninger. Der gælder igen det særlige for advokater, at Advokatsamfundet efter reglerne i retsplejeloven er tillagt tilsynsbeføjelser over for advokater og vil kunne undersøge, om misbrug af reglerne finder sted.

På den baggrund foreslås det, at reglen ikke skal finde anvendelse for advokater.

Et andet forhold er, at den foreslåede bestemmelse efter sin ordlyd angiver, at den sagkyndige skal indsende sit "regnskabsmateriale med bilag" og "andre dokumenter, som kan have betydning for told- og skatteforvaltningens kontrol med udbetalingen af omkostningsgodtgørelse". Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at SKAT ved udbetalingskontrollen har behov for at vide, om der er udstedt kreditnotaer til den godtgørelsesberettigede. Lovteksten bør derfor målrettes denne situation. Som lovteksten er formuleret, er anvendelsesområdet alt for bredt, herunder er det fuldstændigt unødvendigt, at SKAT skal have adgang til "andre dokumenter". Til det

sidste bemærkes det, at begrebet "andre dokumenter" bør præciseres i lovforslagets bemærkninger, ligesom det også bør præciseres i lovforslagets bemærkninger, at SKAT ikke har adgang til juridiske vurderinger m.v., der er omfattet af advokaters tavshedspligt. Overordnet set er det uheldigt at lade skattekontrollovens § 6 finde tilsvarende anvendelse, når omkostningsgodtgørelse er et betalingsforhold og ikke et indkomstskatteretligt forhold.

Det bemærkes afslutningsvis, at der ved lovforslagets endelige udformning bør tages højde for den situation, hvor et skatte- og afgiftskrav medfører, at skatteyderen bliver insolvent og i yderste konsekvens tages under konkursbehandling. I disse situationer er den sagkyndige ofte nødt til at opgive den del af salærtilgodehavendet, der ikke er dækket efter reglerne om omkostningsgodtgørelse. Denne situation er markant anderledes end den, hvor den sagkyndige sender en faktura og straks sender en kreditnota på den del af fakturaen, der ikke er dækket efter reglerne om omkostningsgodtgørelse.

8. Ændring af reglen om kreditorbeskyttelse af kravet på omkostningsgodtgørelse

Danske Advokater har ikke bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås at ændre bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 52, stk. 9, således at bestemmelsen om kreditorbeskyttelse alene angår den godtgørelsesberettigede og ikke den sagkyndige, hvis kravet på godtgørelse er blevet overdraget til denne.

Danske Advokater foreslår dog, at det i lovforslagets bemærkninger beskrives, at en omkostningsgodtgørelsesberettiget kan underskrive en anmodning om omkostningsgodtgørelse, uanset at den godtgørelsesberettigede er taget under konkursbehandling. Alternativt kan det i lovforslagets bemærkninger beskrives, at kurator kan underskrive på den godtgørelsesberettigedes vegne. Den sagkyndige ville ellers være tvunget til at rette sit krav mod konkursboet. Underskrives anmodningen om omkostningsgodtgørelse, vil det derfor samlet set medføre et mindre krav mod boet. Problemstillingen har været aktuel i nogle tilfælde, og en endelig afklaring af problemstillingen vil være hensigtsmæssig.

9. Rente ved tilbagebetaling af godtgørelsesbeløb

I lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås det at ændre skatteforvaltningslovens § 57, stk. 4, således at der bliver hjemmel til at kræve renter af krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse.

Danske Advokater har ikke bemærkninger til den foreslåede bestemmelse.

Dog foreslås det, at renteberegningstidspunktet først begynder på det tidspunkt, hvor SKAT anfægter størrelsen af godtgørelsesbeløbet. Det foreslås også, at tilbagebetaling af det anfægtede godtgørelsesbeløb kan berostille renter. For advokater vil det betyde, at når SKAT indbringer en advokat for Advokatnævnet med påstand om at advokaten har beregnet sig et honorar, der ikke er i overensstemmelse med retsplejelovens § 126, stk. 2, kan advokaten suspendere rentekravet ved at tilbagebetale den del af godtgørelsesbeløbet, der anfægtes af SKAT.

Det foreslås endvidere, at der indføres forrentning af krav på omkostningsgodtgørelse i to situationer. Dels hvor SKAT ikke udbetaler godtgørelsen, men hvor det senere fastslås, at nægtelsen har været uberettiget. Dels fra det tidspunkt, hvor anmodnin-

gen om omkostningsgodtgørelse indgives til tidspunktet for udbetaling. Det er efter Danske Advokaters opfattelse ikke rimeligt, at den godtgørelsesberettigede skal pålægges den likviditetsmæssige belastning, når SKATs behandling af en anmodning om godtgørelse trækker ud.

10. Omkostningsgodtgørelse for udgifter til anmodning om henstand i forbindelse med klage

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det at ændre skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, 3. pkt., således at SKATs praksis om at yde 100 pct. i omkostningsgodtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand i forbindelse med, at der søges om henstand efter skatteforvaltningslovens § 51, ved SKAT i anledning af, at en sag videreføres på SKATs eller Skatteministeriets initiativ.

Danske Advokater kan tilslutte sig, at SKATs praksis lovfæstes, ligesom den foreslåede ændring af skatteforvaltningslovens § 55, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, kan tiltrædes.

11. Sikkerhedsstillelse og forrentning ved henstand med tilbagebetaling af godtgørelse

I lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det at indsætte et nyt punktum i skatteforvaltningslovens § 57, stk. 4. Med forslaget indføres der hjemmel til, at der kan ske forrentning af henstandsbeløbet, og at der kan kræves sikkerhedsstillelse for beløbet, på samme måde som når der opnås henstand med skattebetalingen efter skatteforvaltningslovens § 51.

Danske Advokater har ikke bemærkninger til den foreslåede bestemmelse.

Med venlig hilsen

Paul Møllerup
adm. direktør
pmo@danskeadvokater.dk

Christian Bachmann
formand for Danmarks Skatteadvokater
chb@delacour.dk

Skatteministeriet
Nikolai Eigtveds Gade 28
DK-1402 København K

Sendt pr. mail til: lovgivningoekonomi@skm.dk

15. august 2016
J-nr.: 15-2232670

Høring vedr. lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (retssikkerhedspakke II)

Dansk Byggeri takker for muligheden for at afgive svar i ovenstående høring.

Dansk Byggeri glæder sig over, at der er indgået bred politisk aftale om Retssikkerhedspakke II, der bl.a. retter op på diskriminationen mellem selskaber drevet i personligt regi på den ene side og andre selskaber og fonde på den anden, hvad omkostningsgodtgørelse angår.

Med tanke på, at det skønnede provenutab for staten efter adfærd og tilbageløb, er på et i den store sammenhæng, ret moderat beløb på ca. 60 mio. kr. årligt, er det på høje tid, at der bliver rettet op på denne store retssikkerhedsmæssige uretfærdighed, der har gjort sig gældende helt siden 2009.

Dansk Byggeri har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen
Dansk Byggeri

Bo Sandberg
Cheføkonom

Skatteministeriet
Att.: Tony Gønge Nielsen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

10. august 2016

Høring af lovforslag om omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde m.m.

Dansk Erhverv har den 24. juni 2016 modtaget et lovforslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen m.v.) i høring.

Dansk Erhverv mener, at det er yderst positivt, at regeringen nu foreslår at genindføre omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde. Dansk Erhverv har altid ment, at det var forkert, da man med skattereformen i 2009 fjernede muligheden for, at selskaber og fonde kunne få omkostningsgodtgørelse i skattesager. For det første fordi det svækkede retssikkerheden generelt, når der var sager, som selskaber og fonde afholder sig fra at føre på grund af omkostningen, men også fordi det gav en forskelsbehandling mellem virksomheder alt efter ejerform.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

12. august 2016

SUHB

DI-2016-07067

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendes pr. e-mail:
lovgivningoekonomi@skm.dk

Hørings svar – forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven, jf. 15-2232670

DI kvitterer for skatteministerens fokus på retssikkerhed, der er helt central for en bred tillid til skattesystemet.

Lovforslaget omhandler to elementer i den politiske aftale om Retssikkerhedspakke II: Genindførelse af omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand for selskaber og fonde samt ændring af fristen for domstolsprøvelse ved klage til Folketingets Ombudsmand.

Omkostningsgodtgørelse

DI er overordnet meget positiv overfor forslaget om at genindføre omkostningsdækning for selskaber og fonde til sagkyndig bistand i klagesager. Virksomhederne har normalt ikke mulighed for at varetage deres interesser i klagesager uden brug af sagkyndig bistand. Forslaget drejer sig således grundlæggende om virksomhedernes mulighed for at tage til genmæle overfor SKAT, typisk i tilfælde hvor SKAT har truffet en afgørelse, der indebærer en forhøjelse af virksomhedens skattebetaling. Forslaget er ikke blot vigtigt for den enkelte virksomheder, men også for erhvervslivet generelt, idet de enkelte afgørelser påvirker praksis, som alle skal følge.

DI er kritisk overfor, at der så firkantet lægges op til, at der ikke skal være adgang til godtgørelse i klagesager om omkostningsgodtgørelse. DI skal opfordre til en mere nuanceret tilgang, hvor der eksempelvis kan opnås godtgørelse i klagesager om medholdsgraden, som kan have væsentlig betydning.

Forslaget omhandler forståeligt forholdsregler til at imødegå misbrug af reglerne om omkostningsdækning. Det er imidlertid væsentligt for DI, at virksomhederne i tillid til reglerne generelt kan indlede en klagesag og i den forbindelse indgå aftale med en rådgiver om sagkyndig bistand uden risiko for, at SKAT efterfølgende nægter at dække omkostningerne i tilfælde, hvor klagenævnet for rådgiverens brancheorganisation ikke finder grundlag for at reducere honoraret. DI skal opfordre til, at det fastslås i lovforslaget,

at SKAT ikke kan reducere omkostningsdækningen i tilfælde, hvor et klagenævn i rådgiverens brancheorganisation ikke finder grundlag for at reducere honoraret. Der er normalt – i sager som virksomheden selv viderefører - en selvregulerende balance i ordningen, idet virksomhederne selv skal betale en væsentlige del af omkostningerne i tilfælde, hvor der ikke opnås overvejende medhold i klagesagen.

I klare misbrugstilfælde eksempelvis som omtalte i bemærkningerne til lovforslagets pkt. 3.6.2., hvor myndighederne kan godtgøre, at rådgiveren, der yder sagkyndig bistand, ikke opkræver nogen egenbetaling fra skatteyderen i tilfælde, hvor der ikke opnås overvejende medhold i en klagesag, bør SKAT tage relevante strafferetlige skridt.

Efter DI's opfattelse er den foreslåede nye § 58 a i skatteforvaltningsloven - om at sagkyndige efter anmodning fra SKAT skal indsende deres regnskabsmateriale - alt for åben og indebærer klare retssikkerhedsmæssige problemer i sig selv. Henvisningen til, at skattekontrollen finder tilsvarende anvendelse ved SKATs kontrol af sagkyndiges honorarer, er en meget vidtgående kontrolbeføjelse. DI er opmærksom på, at krav om proportionalitet mv. i vidt omfang følger af de almindelige forvaltningsretlige principper mv. Det er imidlertid DI's opfattelse, at der direkte i lovforslaget er behov for at sikre proportionalitet og målrettethed i SKATs kontrol.

Fristen for domstolsprøvelse ved klage til Folketingets Ombudsmand

DI ser positivt på at fristreglerne justeres, således at skatteyderen får mulighed for at klage til Folketingets Ombudsmand uden herved at afskære sig fra efterfølgende at indbringe sagen for domstolene.

Det forekommer hensigtsmæssigt med en længere frist for at indbringe sagen for domstolene end 1 måned efter ombudsmanden har afsluttet behandlingen af sagen. Det er muligt, at skatteyderen først på tidspunktet for beslutningen om at indbringe sagen for domstolene retter henvendelse til en advokat. I så fald er fristen på 1 måned meget kort. Fristen kunne passende være 3 måneder. Det må antages, at skatteyderen normalt selv ønsker sagen fremmet hurtigst muligt.

Med venlig hilsen

Sune Hein Bertelsen
Chefkonsulent, advokat

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvæds Gade 28
1402 København K

Sendt til: lovgivningoekonomi@skm.dk

1. august 2016

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-112-0557
Sagsbehandler
Anders Petersen
Direkte 3319 3221

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand mv.)

Ved e-mail af 24. juni 2016 har Skatteministeriet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Lovforslaget giver umiddelbart Datatilsynet anledning til følgende bemærkninger:

1. Ændringer i skatteforvaltningsloven

1.1. Det følger af lovforslagets § 1, nr. 13, at der efter skatteforvaltningslovens § 58 indsættes:

”§ 58 a. Sagkyndige skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen indsende deres regnskabsmateriale med bilag for såvel tidligere som for det løbende regnskabsår og andre dokumenter, som kan have betydning for told- og skatteforvaltningens kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Skattekontrollovens § 6 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Vægrer en sagkyndig eller en tredjemand, som har regnskabsmaterialet m.v. i sin besiddelse, sig ved at efterkomme stk. 1, afgør told- og skatteforvaltningen, hvorvidt vedkommende er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af tvangsbøder.

Stk. 3. Der er udpantningsret for tvangsbøder efter stk. 2.”

Af punkt 3.6.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget følger det bl.a., at:

”Med henblik på at styrke SKATs kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse foreslås det, at sagkyndige efter anmodning fra SKAT skal indsende deres regnskabsmateriale med bilag for såvel tidligere som det løbende regnskabsår og andre dokumenter, som kan have betydning for SKATs kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Endvidere foreslås det, at skattekontrollovens § 6 finder tilsvarende anvendelse.”

Datatilsynet bemærker, at persondataloven¹ ifølge lovens § 1, stk. 1, gælder for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Ifølge persondatalovens § 3, nr. 1, forstås ved "Personoplysninger", enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede).

Oplysninger om juridiske personer, såsom aktieselskaber, anpartsselskaber m.v., falder uden for lovens almindelige anvendelsesområde. Derimod er oplysninger om enkeltmandsejede virksomheder og visse interessentselskaber omfattet af begrebet personoplysninger.

Datatilsynet forudsætter, at persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen² vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der eventuelt vil ske som følge af den påtænkte bestemmelse.

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i persondataloven:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger samt § 11 om personnumre
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
  - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29
  - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder
- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandleraftale og kontrol med databehandleren

2. Afsluttende bemærkninger

Datatilsynet skal for en god ordens skyld bemærke, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsforskrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter derfor, at tilsynet bliver hørt over de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Anders Petersen

Domstolsstyrelsen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR-nr. 21659509
EAN-nr. 5798000161184

Sendt pr. mail til lovgivningogoekonomi@skm.dk

J.nr.: 2016-4102-0049-4
Sagsbehandler: Camilla Abel Trier
Mail: CAAT@domstolsstyrelsen.dk
9. august 2016

Domstolsstyrelsens høringssvar over forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven

Ved e-mail af 24. juni 2016 har Skatteministeriet anmodet Domstolsstyrelsen om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til Folketingets Ombudsmand, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen m.v.).

På baggrund af lovforslaget forventer Domstolsstyrelsen et begrænset øget ressourceforbrug, som vil kunne håndteres inden for domstolenes eksisterende økonomiske rammer. Domstolsstyrelsen vil følge sagsudviklingen på området og forbeholder sig retten til at vende tilbage, hvis udviklingen viser sig at afvige markant fra de forudsætninger, der er lagt til grund for lovændringen.

Med venlig hilsen

Laila Lindemark

12-08-2016

Sag 2016-5737

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen mv.)

ERHVERVSSTYRELSEN
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget forslaget i høring.

Tlf. 35 29 10 00
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 15 08 17
E-post erst@erst.dk
www.erst.dk

TER vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Kontaktperson:

Per Kæmpe
Fuldmægtig
Tlf. direkte 3529 1556
E-post PerKae@erst.dk

'Fra oktober 2015 skal al regulering med direkte konsekvenser for erhvervslivet jf. Vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger træde i kraft på en af to fælles ikrafttrædelsesdatoer hhv. 1. januar og 1. juli.'

Med venlig hilsen

Maja Alicia Petersen
stud.jur.

ERHVERVSSTYRELSEN
Team Jura

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45
E-mail: MajAli@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

12. august 2016

Ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (omkostningsgodtgørelse) – H199-16

Skatteministeriet har den 27. juni 2016 fremsendt ovennævnte forslag til FSR – danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR – danske revisorer har gennemgået forslaget og har følgende kommentarer hertil:

Lovudkastet indeholder vigtige retssikkerhedsmæssige skridt, der skal sikre borgerne (personer, virksomheder og fonde mv.) i sager mod SKAT/Skatteministeriet, således at ingen skal lide et økonomisk tab også selvom sagen vindes. FSR støtter derfor de elementer i forslaget, der sikrer borgernes retssikkerhed. At selskaber og fonde også skal have ret til omkostningsgodtgørelse har siden 2009 været en af FSRs mærkesager og FSR hilser det derfor velkommen, at skatteministeren nu ønsker at genindføre ordningen for de juridiske personer.

Det er vigtigt for borgernes oplevelse af skattesystemet og dermed deres lyst til at betale deres skat, at borgerne føler sig trygge ved, at det alene er det materielt korrekte, der beskattes og at man ved eventuelle tvister om, hvad der skal beskattes, får reel mulighed for at få prøvet sit synspunkt. Både til gavn for en selv, men også til gavn for andre borgere, der kan have lignende sager.

Foringelser af retssikkerheden

Selv om udkastets overordnede formål er at forbedre retssikkerheden for borgerne, indeholder udkastet desværre også elementer, der medvirker til forringelser heraf.

Det er helt centralt for retssikkerhedsopfattelsen, at borgerne i tilfælde af tvist med skattemyndighederne oplever, at der er en passende balance mellem skattemyndighederne og borgeren.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

I princippet har SKAT/Skatteministeriet (Staten) alle ressourcer til sin rådighed og er den "stærke part" – både ved sagens behandling ved 1. instans, under den administrative klageproces og ved domstolene.

Skatteministeren har erkendt, at styrkeforholdet er urimeligt, og at der er brug for at stille borgerne stærkere, således at de ikke bliver kørt over af skattemyndighederne, alene fordi Staten har nærmest ubegrænset ressourcer. At staten har nærmest ubegrænsede adgang til – og brug af - ressourcer i skattesager, har igennem de seneste år bl.a. udmøntet sig i stigende brug af Kammeradvokaten, i visse sager endda allerede førend SKAT afsiger kendelse, eller i klagesager ved Landsskatteretten. Dette medfører alt andet lige, at borgeren også skal bruge flere ressourcer på et sådanne forløb.

Det er på denne baggrund meget betænkeligt, at den foreslåede udvidelse af omkostningsgodtgørelsesordningen til at omfatte selskaber og fonde samt udskydelsen af fristen for at indbringe en administrativ afgørelse for domstolene til efter en eventuel klage til Folketingets Ombudsmand er afsluttet, også indeholder elementer, der forrykker balancen mellem Staten (med alle dens ressourcer) og borgeren i den forkerte retning.

Det virker derfor skævt, at lovudkastet indeholder følgende generelle restriktioner på omkostningsgodtgørelsesordningen, som vil gælde for både fysiske personer og for juridiske personer:

- Ingen godtgørelse i sager, hvor der klages over SKATs afgørelse om godtgørelse.
- Ingen eller kun delvis udbetaling af godtgørelse ved åbenbart urimelige honorarkrav.
- Krav om, at sagkyndige efter SKATs anmodning skal indsende deres regnskabsmateriale med bilag samt andre dokumenter, der kan have betydning.

De foreslåede forringelser af omkostningsgodtgørelsesordningen vil medføre, at borgeren aldrig vil vide om omkostningerne til sagkyndig assistance vil blive dækket af Staten eller ej.

Nægtelse af godtgørelse i sager, hvor der klages over SKATs afgørelse om godtgørelse

Side 3

I lovudkastets § 1, nr. 4, stilles der forslag om, at der ikke ydes omkostningsgodtgørelse for klager over SKATs afgørelse om omkostningsgodtgørelse.

Dette er en klar forringelse, som også er i strid med ordningens natur – nemlig at borgeren ikke skal have omkostninger, hvis sagerne vindes. SKAT skal derfor vurdere disse sager med den mulighed for klagesagsprøvelse og også dækning, hvis det viser sig, at SKAT tog fejl i sin vurdering. Det kan overvejes, om der alene skal være 100 % dækning, hvis klagesagen på dette område vindes, og så ingen dækning, hvis klagesagen over den manglende omkostningsdækning tabes. Som forslaget er nu, giver det SKAT den mulighed, at man i tvivlstilfælde vil nægte fuld dækning, hvorefter borgeren får en række omkostninger, som borgeren selv skal dække for at få ret til den berettigede omkostningsgodtgørelse.

Der føres også klagesager på forhold, hvor SKAT har fundet, at dele eller elementer af den ydede bistand ikke direkte kunne anses for en del af klagesagen – men hvor det under prøvelsen ved klagemyndigheden viste sig, at SKAT tog fejl – og at bistanden var en integreret del af klagesagen. FSR finder det meget beklageligt, at borgeren ikke skal have ret til omkostningsgodtgørelse i sådanne tilfælde.

Efter lovforslagets bemærkninger vedrører de fleste klagesager om omkostningsgodtgørelse rimeligheden af rådgivers honorar.

Der er imidlertid væsentlige sager om omkostningsgodtgørelse, der ikke vedrører rimeligheden af rådgivers honorar. Det er typisk sager om, hvilke omkostninger der er godtgørelsesberettigede – både hvad angår typen af opgave, der er omfattet af omkostningsgodtgørelsen, samt om den tidsmæssige udstrækning af omkostningsgodtgørelse ved efterfølgende arbejder til implementering af kendelser eller domme.

Herudover er der jævnligt sager om medholdsvurderingen af en klagesag, hvor SKATs vurdering tilsidesættes.

Der er på disse områder vundet væsentlige sager over SKAT ved Skatteankestyrelsen og Landsskatteretten over årene, herunder:

Landsskatterettens J.nr. 2-8-1710-0047, hvor Landsskatteretten gav klager medhold i, at omkostninger til konsekvensarbejder var godtgørelsesberettigede omkostninger. Et engelsk selskab havde fået medhold i, at det ikke var begrænset skattepligtig til Danmark ved Landsskatteretten. Implementering af dette for selskabets ansatte i forhold til omberegning af arbejdsmarkeds- og særlige pensionsbidrag blev herefter anset for at være godtgørelsesberettigede omkostninger.

I Landsskatterettens J.nr. 11-0300860, fik klager medhold i, at omkostninger til drøftelser med SKAT – sideløbende med den underliggende klagesag - om henstand med inddrivelse af pålignede skatter, frigivelse af sikkerhedsstillelse samt forældelse var godtgørelsesberettigede omkostninger.

I Landsskatterettens J.nr. 12-0270074, gav Landsskatteretten klager medhold i, at SKATs udokumenterede skøn over størrelsen på ikke godtgørelsesberettigede omkostninger var forkert og nedsatte dette med 75 %. SKAT havde ved en skattesag nedsat den anmodede omkostningsgodtgørelse med 1.000.000 kr. efter et udokumenteret skøn over de omkostninger, som SKAT ikke mente var godtgørelsesberettigede omkostninger. Landsskatteretten nedsatte dette med 75 % til 250.000 kr.

Der findes tillige en del sager om medholdsvurderingen, eksempelvis Landsskatterettens J.nr. 09-01425, hvor klager fik medhold i, at der var opnået medhold i overvejende grad ved dom fra Østre Landsret på trods af, der ikke økonomisk set var opnået en sådan grad af medhold.

Landsskatteretten foretog en afvejning af flere momenter og kom frem til, at der var tale om en principiel sag med økonomiske konsekvenser for andre af klagers indkomstår samt for andre skatteydere. Der var på den baggrund medhold i overvejende grad i klagesagen.

Vurdering af rimelighed af rådgivers honorar

For sager angående SKATs vurderinger af rimeligheden af rådgivers honorar, er det efter FSRs opfattelse ikke korrekt, når der i lovforslaget er anført - side 9, afsnit 3.3 - at SKAT har hjemmel til at tilsidesætte en udtalelse/afgørelse fra et klagenevnt under en brancheorganisation. Det kan være Advokatnævnet eller FSR- Responsumudvalget.

SKAT har ikke – og har heller ikke tidligere – haft hjemmel til selvstændigt at vurdere rimeligheden af en rådgivers honorar, når denne er medlem af en brancheorganisation, der har et klagenävn til at vurdere honorarer fra deres medlemmer.

Skatteankestyrelsen og Landsskatteretten har gang på gang fastslået dette og har afvist SKATs skønsmæssige vurderinger af rimeligheden af en rådgivers honorar, når denne er medlem af en brancheorganisation.

Vi kan her henvise til følgende:

Skatteankestyrelsens sagsnr. 11-0300866: Skatteankestyrelsen underkendte SKATs egenhændige rimelighedsvurdering af honoraret og forelagde som en del af sagsbehandlingen af klagen spørgsmålet om rimeligheden af honoraret for den relevante brancheorganisation.

Landsskatterettens J.nr. 10-00721: Landsskatteretten gav klager medhold i, SKAT ikke kunne nedsætte honoraret i en sag, hvor brancheorganisationen ikke havde udtalt sig med den fornødne klarhed om rimeligheden af honoraret. Når brancheorganisationen ikke kunne udtale sig om rimeligheden af honoraret – de anbefalede et syn og skøn over sagen - var det SKAT, der skulle løfte bevisbyrden for, at honoraret var urimeligt. Dette havde SKAT ikke gjort.

Landsskatterettens J.nr. 12-0191936: Landsskatteretten gav også i denne sag klager medhold i, SKAT ikke kunne nedsætte honoraret i en sag, hvor brancheorganisationen ikke havde udtalt sig med den fornødne klarhed om rimeligheden af honoraret. Når brancheorganisationen ikke kunne udtale sig om rimeligheden af honoraret, var det SKAT, der skulle løfte bevisbyrden for, at honoraret var urimeligt. Dette havde SKAT ikke gjort.

Landsskatteretten anderkendte endvidere, at der var tale om medhold i overvejende grad, hvilket SKAT ikke mente.

Borgeren efterlades med en regning, der ikke fuldt ud dækkes

Man overser i lovudkastet, at aftaleforhold mellem borger og rådgiver om honorar for sagkyndig assistance ikke er påvirket af SKATs holdning til eller afgørelse om rimeligheden af en rådgivers honorar.

Det medfører, at lovforslaget vil efterlade borgerne i en situation, hvor de ikke er sikre på, om SKAT vil acceptere det fakturerede honorar. Accepterer SKAT ikke

rimeligheden af en rådgivers honorar og nedsætter dette, fanges borgeren i en meget uheldig situation.

Side 6

På den ene side er borgeren kontraktretligt forpligtet til at betale honoraret til rådgiveren, og på den anden side vil SKAT ikke udbetale omkostningsgodtgørelse for hele honoraret samt nægter borgeren omkostningsgodtgørelse, hvis denne vil klage over denne afgørelse.

Borgerne kan altså vælge mellem enten selv at betale den del af honoraret, som SKAT ikke vil udbetale omkostningsgodtgørelse for eller betale for en ny klagesag ved Skatteankestyrelsen, som der også nægtes omkostningsgodtgørelse for. Uanset hvad ender borgeren altså med en regning, som denne på ingen måde kan forudse størrelsen af. Dette er i direkte modstrid med lovudkastets formål. Såfremt det fastholdes, at der ikke vil kunne ydes godtgørelse i klagesager over omkostningsgodtgørelse, hvor der gives medhold, bør det præciseres (eller skabes hjemmel til), at der i det mindste gives fradrag for sagsomkostningerne i disse tilfælde, i medfør af ligningslovens § 7 Q.

Ingen eller delvis udbetaling af godtgørelse ved åbenbart urimelige honorarkrav

I lovudkastets § 1, nr. 10, stilles der forslag om, at SKAT helt eller delvist kan nægte at udbetale omkostningsgodtgørelse i tilfælde, hvor SKAT finder, at størrelsen af det ansøgte beløb er åbenbart urimeligt. Dette foreslås vedtaget for både endelige anmodninger om omkostningsgodtgørelse og for anmodninger om aconto udbetalinger.

Det er i lovudkastet ikke specificeret, hvad der menes med betegnelsen "åbenbart urimeligt".

Borgeren efterlades med forslaget med en væsentlig likviditetsbyrde. Som minimum bør SKAT skulle udbetale acontobeløb, således at et samlet rimeligt honorar vil blive dækket heraf.

Det bør tillige præciseres i hvilket tilfælde, SKAT kan helt eller delvist nægte at udbetale omkostningsgodtgørelse.

Det må som minimum kræves, at SKAT efter en sådan subjektiv tilbageholdelse af den omkostningsgodtgørelse, der er anmodet om, forrenter det tilbageholdte

beløb, tilsvarende den rente der er foreslået indført beregnet ved krav om tilbagebetaling af omkostningsgodtgørelse udbetalt med forbehold.

Side 7

Krav om, at SKAT skal have adgang til dokumenter mv., jf. skattekontrollovens § 6

I lovdkastets § 1, nr. 13, stilles der forslag om, at SKAT efter anmodning kan forlange sagkyndiges regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter udleveret til brug for kontrol med udbetalingen af omkostningsgodtgørelse.

FSR er stærkt bekymrede over dette forslag. En sådan hjemmel må på ingen måde betyde, at SKAT får adgang til materiale fra selve skattesagen, herunder rådgiverdokumenter, strategiske overvejelser mv.

Forslaget indeholder en henvisning til SKL § 6, hvorom der i mange år har været en diskussion af rækkevidden af begrebet "andre dokumenter", herunder hvilke dokumenter og oplysninger, der er omfattet af udleveringspligten.

FSR er uforstående overfor, at der som angivet i udkastet skulle være rådgivere, der på den nævnte måde skulle forsøge at misbruge omkostningsgodtgørelses-systemet. FSR hører gerne om konkrete eksempler herpå.

Det forekommer endog meget vidtgående at tildele SKAT en sådan kontrolhjemmel, også selvom SKAT skulle have ret i deres formodning om, at et meget begrænset antal rådgivere snyder.

Finder Skatteministeriet, at SKAT konkret har behov for en sådan hjemmel, må den begrænses mest muligt. Det kan således alene være regnskabsmateriale og bilag i form af fakturaer/kreditnotaer mv. som SKAT kan få adgang til og dette alene på den pågældende klient.

SKAT skal jo ikke forholde sig til rådgivningsmaterialet, men alene om den anmodede omkostningsgodtgørelse er korrekt ift. fakturaer, aftalegrundlag mv. Det er ude af proportioner, at SKAT skulle have adgang til andet hos en rådgiver, som jo kan være et stort rådgivningsfirma med flere tusinde klienter.

Det er anført, at SKAT skal have adgang til "regnskabsmateriale med bilag ... og andre dokumenter", men det er ikke anført, hvad der menes med "andre dokumenter". Denne formulering må ses som en nærmest carte blanche

tilladelse til SKAT til at kigge i alle dokumenter, der vedrører en kunde eller flere kunder ved den sagkyndige under påskud af at føre kontrol med omkostningsgodtgørelsesordningen.

Side 8

Nogen kan derfor frygte, at SKAT vil benytte denne paragraf til at tage på "fisketur" ved sagkyndige, eller vurdere forhold som er underlagt tavshedsforskriften i arbejdet mellem en sagkyndig rådgiver og dennes klient – og det gælder hvadenten den sagkyndige er advokat, jf. deres regler for tavshedsforpligtelse og det gælder revisorer og rådgivere i revisorbranchen, jf. revisorlovens § 30.

Forslaget er stærkt kritisabelt og vil således være i strid med den tavshedspligt og det fortrolige forhold, som advokater og revisorer har med deres klienter, jf. henholdsvis retsplejelovens § 129 for advokater og revisorlovens § 30 for revisorer.

Forrentning

I lovudkastets § 1, nr. 9 og nr. 11, stilles der forslag om, at der skal beregnes renter ved krav om tilbagebetaling af omkostningsgodtgørelse eller ved henstand med tilbagebetaling af omkostningsgodtgørelse som følge af klage til Skatteankestyrelsen eller domstolene.

Dette forekommer rimeligt, men samtidig må der indføres en lignende forrentning af omkostningsgodtgørelse, som SKAT ikke udbetaler – uanset begrundelsen - samt fra anmodningen om omkostningsgodtgørelse er indgivet og til den bliver udbetalt.

Uanset om den likviditetsmæssige belastning påligger borgeren eller den sagkyndige, er det ikke rimeligt, at det i princippet er op til SKAT selv at bestemme, hvornår de vil indfri deres forpligtelse til at udbetale omkostningsgodtgørelse. Der bør derfor sikres en forrentning af beløbet indtil det udbetales.

Kreditorbeskyttelse af krav om omkostningsgodtgørelse

Lovudkastet vil herudover fastslå, at kreditorbeskyttelsen kun angår den omkostningsgodtgørelsesberettigede – og ikke sagkyndig mv.

FSR har ingen indsigelser hertil, men skal i den forbindelse foreslå, at ministeriet i lovudkastet præciserer, at en omkostningsgodtgørelsesberettiget stadig er berettiget til at underskrive en anmodning om omkostningsgodtgørelse efter, der er indgivet en begæring om konkurs. Alternativt kan det fastslås, at kurator kan underskrive på vegne af fallenten, idet den sagkyndige ellers vil være tvunget til at rette krav mod konkursboet. Underskrives anmodningen om omkostningsgodtgørelse, vil det derfor samlet set medføre et mindre krav mod boet.

Side 9

Dette har fra tid til anden voldt store problemer, og en endelig afklaring af denne problemstilling vil derfor være positivt.

FSR – danske revisorer står gerne til rådighed for en uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
Skattechef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Camilla Dyhr

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til lovgivning@oekoekonomi@skm.dk.

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (omkostningsgodtgørelse, mv.), j.nr. 15-2232670

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven, som er sendt i høring den 23. juni 2016.

Vores bemærkninger fremgår nedenfor. Samtidig vedlægger vi bemærkninger fra SEGES.

Landbrug & Fødevarer er generelt meget positive over for, at omkostningsgodtgørelse til selskaber og fonde nu genindføres. Samtidig er det godt, at det lovfæstes, at klager til Folketingets Ombudsmand udskyder fristen for påklage af en afgørelse. Begge tiltag styrker i høj grad retssikkerheden på skatteområdet.

Klager over omkostningsgodtgørelse

Med lovforslaget lægger Skatteministeriet op til at afskære omkostningsgodtgørelse i klagesager vedrørende omkostningsgodtgørelse, altså f.eks. sager om rimeligheden af størrelsen af et honorarkrav, om medholdsgraden, om hvorvidt klageren er godtgørelsesberettiget, om hvorvidt den materielle klagesag er en godtgørelsesberettiget sagstype, eller om hvorvidt et udbetalt godtgørelsesbeløb skal tilbagebetales.

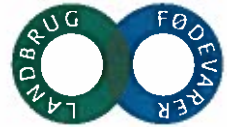
Som begrundelse anføres i lovforslaget, at godtgørelse i denne type sager "synes unødigt at belaste [...] SKAT og det administrative klagesystem, som i forvejen er udfordret af store sagspukler". Det udtrykkelige formål er at begrænse antallet af den pågældende type sager. I bemærkningerne anføres, at det ikke kan udelukkes, at der sker unødigt påklage af afgørelser om omkostningsgodtgørelse, fordi der kan opnås omkostningsgodtgørelse i disse sager.

Det er dog vanskeligt at udlede af bemærkningerne, hvad det konkrete belæg for denne påstand er. Dels fokuserer Skatteministeriet primært på honorarklager og beskriver stort set ikke praksis for andre typer sager om omkostningsgodtgørelse. Dels viser lovbemærkningerne, at f.eks. 25 % af sagerne om honorarstørrelser ved klagenævn i 2015 blev vundet af skatteyderne. Dette må betragtes som en væsentlig andel af klagerne. I øvrigt kan lave medholdsprocenter for skatteyderne kan ikke tages som udtryk for, at der sker misbrug af reglerne om omkostningsgodtgørelse. I så fald kunne man udlede det samme i forhold til almindelige skattesager ved domstolene, hvor medholdsprocenten er tilsvarende lav – hvis ikke lavere.

Landbrug & Fødevarer finder det betænkeligt, at der ikke længere vil kunne ydes omkostningsgodtgørelse i sager, hvor der klages over omkostningsgodtgørelsen. Det grundlæggende formål med lovforslaget er at forbedre retssikkerheden – ikke at begrænse mængden af igangværende sager. Sidstnævnte formål må f.eks. løses med yderligere ressourcer, uden at det går ud over retssikkerheden.

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Omkostningsgodtgørelse i sager ved Skatterådet

Der kan på nuværende tidspunkt ikke gives omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand i de sager, der skal forelægges Skatterådet.

Dette er, efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, retssikkerhedsmæssigt betænkeligt. Det forhold, at et bindende svar skal forelægges Skatterådet, fordi der er tale om et spørgsmål af principiel karakter, vil som hovedregel medføre, at udgiften til det bindende svar bliver større end forventet.

Netop det faktum, at sagerne ved Skatterådet har principielt indhold, gør det så meget desto vigtigere, at udsigten til afholdelse af betydelige sagsomkostninger ikke bliver en hindring for sagens gennemførelse. Landbrug & Fødevarer vil derfor anbefale, at man med det endelige lovforslag benytter lejligheden til at indføre omkostningsgodtgørelse i sager ved Skatterådet.

Indhentelse af bogføringsmateriale

Landbrug & Fødevarer er indforstået med, at SKAT skal have mulighed for at efterprøve krav på omkostningsgodtgørelse og i den forbindelse også kan kræve dokumentation fremsendt. Det er dog Landbrug & Fødevarers opfattelse, at det bør defineres præcist, hvilket materiale, SKAT kan kræve indsendt, og at materialet bør afgrænses til det absolut nødvendige.

Lovforslagets formulering om "regnskabsmateriale med bilag [...] og andre dokumenter, som kan have betydning for told- og skatteforvaltningens kontrol med udbetaling af omkostningsgodtgørelse" er meget bred. Det bør i stedet indskrænkes til, at der er pligt til indsendelse af timeregnskab, kreditnotaer og andet afgrænset materiale efter anmodning fra SKAT.

Kun i de situationer, hvor SKAT har en konkret og begrundet mistanke om, at der foreligger misbrug, bør der være pligt til at indsende regnskabsmateriale.

Ikrafttræden

Det kan undre, at genindførelsen af omkostningsgodtgørelse først skal have virkning fra 1. januar 2017 og ikke fra fremsættelsesdagen, da bestemmelsen bidrager til at sikre, at en skattepligtig ikke af økonomiske grunde afholder sig fra at påklage en skattesag, som den skattepligtige mener, SKAT har afgjort forkert. Med dette formål in mente burde man i stedet arbejde mod en ikrafttræden snarest muligt, og evt. med tilbagevirkende kraft f.eks. til 1. januar 2016.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede, ligesom vi for en god ordens skyld gerne vil forbeholde os muligheden for at vende tilbage med yderligere kommentarer, hvis vi finder det nødvendigt.

Med venlig hilsen

Frederik Waaben
Seniorkonsulent

Erhvervs politik, Afd. for Erhvervs- & Fødevarerpolitik

D +45 3339 4678
M +45 2939 2503
E FRWA@if.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

15. august 2016

Høring over udkast til forslag til Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven J. nr. 15-2232670

SEGES har via Landbrug & Fødevarer fået ovennævnte udkast i høring. SEGES anmoder venligst om at blive sat på høringslisten til kommende lovforslag mv. på Skatteministeriets område.

SEGES ser positivt på, at adgangen til omkostningsgodtgørelse for selskaber i forbindelse med påklage af skatteansættelser genindføres og at klage til Folketingets Ombudsmand udskyder fristen for påklage af en afgørelse truffet af en administrativ klageinstans.

SEGES har følgende bemærkninger til udkastet til lovforslag:

Det fremføres i § 3, stk. 7, at der kan gives omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, hvor bistanden udføres den 1. januar 2017 eller senere.

SEGES forstår bestemmelsen således, at der kan være tale om et igangværende klageforløb ved Landsskatteretten eller domstolene, og at de udgifter, der afholdes på igangværende sager fra og med 1. januar 2017 er godtgørelsesberettigede. Kan Skatteministeriet bekræfte dette?

Det kan undre, at bestemmelsen først skal have virkning fra 1. januar 2017 og ikke fra fremsættelsesdagen, da bestemmelsen bidrager til at sikre, at en skattepligtig ikke af økonomiske grunde afholder sig fra at påklage en skattesag, som, den skattepligtige mener, SKAT har afgjort forkert.

Under lovforslagets baggrund på side 6 anføres, at det ikke kan udelukkes, at der sker unødigt påklage af afgørelser om omkostningsgodtgørelse, fordi der kan opnås omkostningsgodtgørelse i disse sager.

SEGES kan ikke nikke genkendende til dette. Det er SEGES opfattelse, at der sker påklage i disse sager, fordi den omkostningsberettigede mener sig berettiget til omkostningsgodtgørelse som ansøgt.

SEGES finder det betænkeligt, at der ikke længere vil kunne ydes omkostningsgodtgørelse i sager, hvor der klages over omkostningsgodtgørelsen.

Opmærksomheden skal i den forbindelse henledes på, at der i øjeblikket er en sagspukkel hos Skatteankestyrelsen og Landsskatteretten, som medfører, at sagsbehandlingstiden for klagesager er meget lang. Således er det ikke usædvanligt, at en sag kan henligge ubehandlet i flere år

ved klageinstanserne. Dette medfører, at en sagkyndig, grundet det lange sagsbehandlingsforløb, skal sætte sig ind i sagen flere gange undervejs i klageforløbet, hvilket naturligvis skal honoreres men også kan medføre, at honoraret kan synes større, end sagen i sig selv normalt vil kunne bære.

Det er ikke rimeligt, at SKAT skal kunne beskære omkostningsgodtgørelse i de sager, hvor lang sagsbehandlingstid påviseligt medfører, at den sagkyndige må bruge flere ressourcer på en sag end først antaget. Det kan være i forbindelse med henvendelse fra klienter, der rykker for svar og henvendelser fra klageinstanser. Det bemærkes i den forbindelse, at jo ældre en sag bliver, jo mere tid skal der bruges på at fremskaffe yderligere dokumentation mv. SEGES har også kendskab til flere sager, hvor der skiftes sagsbehandler i f.eks. Landsskatteretten, hvilket har som konsekvens, at der holdes flere telefoniske møder med sagsbehandlerne, hvorfor den sagkyndige igen skal sætte sig ind i sagen.

Den typiske situation er, at en sagkyndig, der tilknyttes en sag ikke er bekendt med sagen på forhånd. Det kræver ressourcer at sætte sig grundigt ind i en sag, og i nogle tilfælde medfører uhensigtsmæssig eller fejlagtig sagsbehandling fra skatteadministrationens side, at der bruges længere tid på en sag, end den umiddelbart synes at kunne bære.

Af retssikkerhedsmæssige årsager burde det være særligt sagkyndige både ved SKAT og ved Landsskatteretten, der skulle foretage vurderingen af, om et honorar er urimeligt eller ikke. Det bør også overvejes, at der i de sager, hvor SKAT skønner tidsforbruget til at være for højt, indhentes en uvildig vurdering fra eksempelvis en repræsentant fra FSR e.l.

Generelt ønsker Skatteministeriet med lovforslaget at stramme op på muligheden for at opnå acontoudbetalinger og udbetaling af åbenbart urimelige honorarkrav indtil, der foreligger endelig afgørelse.

Afgørelsen af, om et honorarkrav er urimeligt, træffes af SKAT og efterfølgende af Landsskatteretten i de situationer, hvor den sagkyndige ikke er tilknyttet en brancheorganisation. Som påpeget ovenfor er det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at de kunder, der benytter sig af en sagkyndig, som ikke er tilknyttet en brancheorganisation, skal have sagen afgjort af ikke sagkyndige personer hos SKAT og Landsskatteretten.

Hvorvidt et honorarkrav er rimeligt eller ikke bør i det mindste holdes op på, hvor mange ressourcer SKAT og klageinstansen har brugt på at træffe afgørelse i en sag.

SEGES er indforstået med, at SKAT naturligvis skal have mulighed for at efterprøve kravet på omkostningsgodtgørelse og i den forbindelse også kan kræve dokumentation fremsendt, jf. lovforslagets punkt 3.6.2. Det er dog SEGES opfattelse, at det nærmere skal defineres, hvilket materiale, SKAT kan kræve indsendt.

Regnskabsmateriale og bilagsmateriale er meget bredt formuleret. Det bør indskrænkes til, at der er pligt til indsendelse af time-sagsregnskab, kreditnotaer og andet afgrænset materiale efter anmodning fra SKAT. Kun i de situationer, hvor SKAT har en konkret og begrundet mistanke om, at der foreligger misbrug, bør der være pligt til at indsende regnskabsmateriale.

Langt hovedparten af sagkyndige personer i skattesager er større revisionsfirmaer, advokatfirmaer, rådgivningsvirksomheder og lignende, og det vil i disse sager være en stor opgave for SKAT at efterprøve bogføring mv. De ressourcer, der vil skulle sættes af hertil, vurderes ikke umiddelbart at kunne stå mål med provenuet for SKAT.

Der kan på nuværende tidspunkt ikke gives omkostningsgodtgørelse til sagkyndig bistand i de sager, der jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4 skal forelægges Skatterådet.

Dette er, efter SEGES opfattelse, retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, da det forhold, at et bindende svar skal forelægges Skatterådet fordi, der er tale om et spørgsmål af principiel karakter, som hovedregel vil medføre, at udgiften til det bindende svar bliver større, end forventet. Dels er sagsbehandlingsforløbet ved Skatterådet normalt længere, idet der typisk er tale om sager, hvor der skal ske fastlæggelse af ny praksis eller sager med principielt indhold, ligesom personligt fremmøde for Skatterådet, hvis det skønnes nødvendigt for at belyse sagen, er en yderligere omkostning,

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 47, at der kan godkendes syn og skøn i forbindelse med administrativ påklage af en skattesag. Ifølge skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3 kan Landsskatteretten og skatteankenævnene bestemme, at udgifter til syn og skøn godtgøres 100 %. En afgørelse vedrørende nægtelse af syn og skøn kan påklages til domstolene.

Syn og skøn i en klagesag er medvirkende til at belyse en sag 100 % og dermed sikre en korrekt afgørelse af skattesagen. Ifølge SKATs praksis, kan der ikke ydes omkostningsgodtgørelse efter skatteforvaltningslovens § 52, når der klages over et afslag på dækning af udgifter til syn og skøn. Det bør præciseres i lovgivningen, at også disse udgifter kan dækkes efter reglerne om omkostningsgodtgørelse, da afholdelse af syn og skøn er en integreret del af skattesagen.

Venlig hilsen

Lone Hauge
Specialkonsulent, Master i skat LLM
Økonomi & Virksomhedsledelse

D + 45 8740 5190
M +45 2926 8132
E lha@seges.dk

Skatteankestyrelsen

Skatteministeriet
Departementet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Skatteankestyrelsen
Ved Vesterport 6, 6. sal
1612 København V

Tlf. +45 3376 0909
Fax +45 3376 0808

Cvr-nr. 10 24 28 94
EAN-nr. 579 800 003 3726

www.skatteankestyrelsen.dk

Henrik Kiltz
Dir. tlf. +45 33760942
Sagsnr. 15-3237887

Dato 12. august 2016

Fremsendes per e-mail til: juraogsamfundsøkonomi@skm.dk

Deres sagsnr.: 15-2232670

Høringssvar – udkast til ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven

Landsskatteretten og Skatteankestyrelsen har fra Departementet modtaget udkast til forslag om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelser om godtgørelse, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen mv.) i høring.

Efter aftale med ledende retsformand Susanne Dahl skal Skatteankestyrelsen på vegne af Landsskatteretten og på egne vegne bemærke følgende:

Udkastets § 1, nr. 1, indeholder et forslag om udskydelse af søgsmålsfristen i forbindelse med indgivelse af klage til Folketingets Ombudsmand. Både Landsskatteretten og Skatteankestyrelsen kan støtte forslaget.

For så vidt angår forslaget i udkastets § 1, nr. 6, vedrørende acontoudbetaling af omkostningsgodtgørelse og udkastet til lovbemærkninger afsnit 3.5.1, kan faktisk oplyses, at der er offentliggjort en afgørelse fra Skatteankestyrelsen som SKM 2016.300 SANST om acontoudbetaling.

Med udkastets § 1, nr. 13, foreslås indført en ny kontrolhjemmel i relation til omkostningsgodtgørelse, og denne bestemmelse indeholder i det foreslåede stk. 2, en ny afgørelsestype, hvorefter SKAT træffer afgørelse om den sanktionerede oplysningspligt. SKATs afgørelser om denne oplysningspligt ses at kunne påklages til Landsskatteretten efter bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1. Eventuelle klager ses endvidere at være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 121, i bekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 2014, hvorfor eventuelle klager som udgangspunkt behandles og afgøres af Skatteankestyrelsen.

I øvrigt bemærkes, at det umiddelbart forekommer mest nærliggende at antage, at forslaget samlet set ikke vil have nævneværdige administrative konsekvenser for retten og styrelsen.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Henrik Klitz', written over the printed name. The signature is stylized and somewhat abstract, with a long horizontal stroke extending to the right.

Henrik Klitz

Fra: Jesper Kiholm Andersen
Sendt: 12. august 2016 09:10
Til: JP-Lovgivning og Økonomi
Emne: Høringssvar til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven

Til Skatteministeriet

Høringssvar til udkast til forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og ligningsloven (Omkostningsgodtgørelse til skattepligtige selskaber og fonde, udskydelse af søgsmålsfristen ved klage til ombudsmanden, ingen omkostningsgodtgørelse ved påklage af afgørelse om godtgørelse, initiativer til imødegåelse af misbrug af godtgørelsesordningen mv.) – j.nr. 15-2232670.

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Specialkonsulent
Skatterevisor / Master i skat

SRF Skattefaglig Forening

Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg

Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@skat.dk
Mobiltelefon: 20487375